

چىرۆك بۇ مىدالان



سوماي پانگژ

زىياد رەشاد قادىر

مەھەللىسى ۲۰۱۲



چىرۆك بۇ مىندالان



سۇماي ياگىز



زىاد رەشاد قادر

Zirak1974@yahoo.com

۲۰۱۲

مەھولير





پېناسى كىتب

- ناوى كىتب: سۆمى پاڭز
- نووسىنى: زىاد رەشاد قادر
- دىزايىنى بەرگ و ناوہوہ: خەلىل ھىدايەت مام شىخ
- تايپ: پەيام زىاد
- نىگارەكان: مەريەم عەبدوللا
- تىراژ: ۱۰۰۰ دانە
- سال و نۆرەى چاپ: چاپى يەكەم / ۲۰۱۲
- شوپىنى چاپکردن: چاپخانەى رۆژھەلات/ھەولئير
- مافى لە چاپدانەوہى: بۆ نووسەرە
- لە بەرپۆەبەرايەتى گشتى كىتبخانە گشتىيەكان، ژمارەى سپاردنى (۳ ۲ ۳) ى سالى (۲۰۱۲) ى پئىدراوہ

نازا په شیمانی دهر دهر پریټ



ئازا كورپكى زيرەك و ژيره، هەميشە ئەگەر لەبارەى شتيكەوه زانيارى نەبىت، لە داىك و باوكى، يا لە مامۆستاكانى پرسىيار دەكات، بەلام لەگەڵ ئەوهدا، ئەو كورپكى سەرکەشه و هەندى جار لە قسه و ئامۆژگارييهكانى دايه و بابە دەردەچىت، يا هەندى كەرەت، لە چوونه دەرى و خواردن و خواردنەوهدا خۆى لەگەڵ هەندى گيانەوهردا بەراورد دەكات و دەيهوى چاويان لى بكات. هاويىنى رابردوو داىك و باوكى ئازا، زۆر لەگەلى خەريك بوون تا لە كاتى گەرماى بەتينا نەچىتە دەرەوه، چونكە ئازا هەميشە پىي دەگوتن: « بۆچى بالئەهكان لە كاتى گەرماشدا لە دەرەوهن، ئەدى بۆ قاز و مراوى نەخۆش ناكهون؟».

داىك و باوكيشى هەموو دەم پىيان دەگوت كە گياندار لە مروف جودايه و مەرج نيبه ئەگەر تيشكى رۆژ لە هاويىندا كارى لە گيانداران نەکرد، ئەوا بۆ مروفىش هەر وابىت.

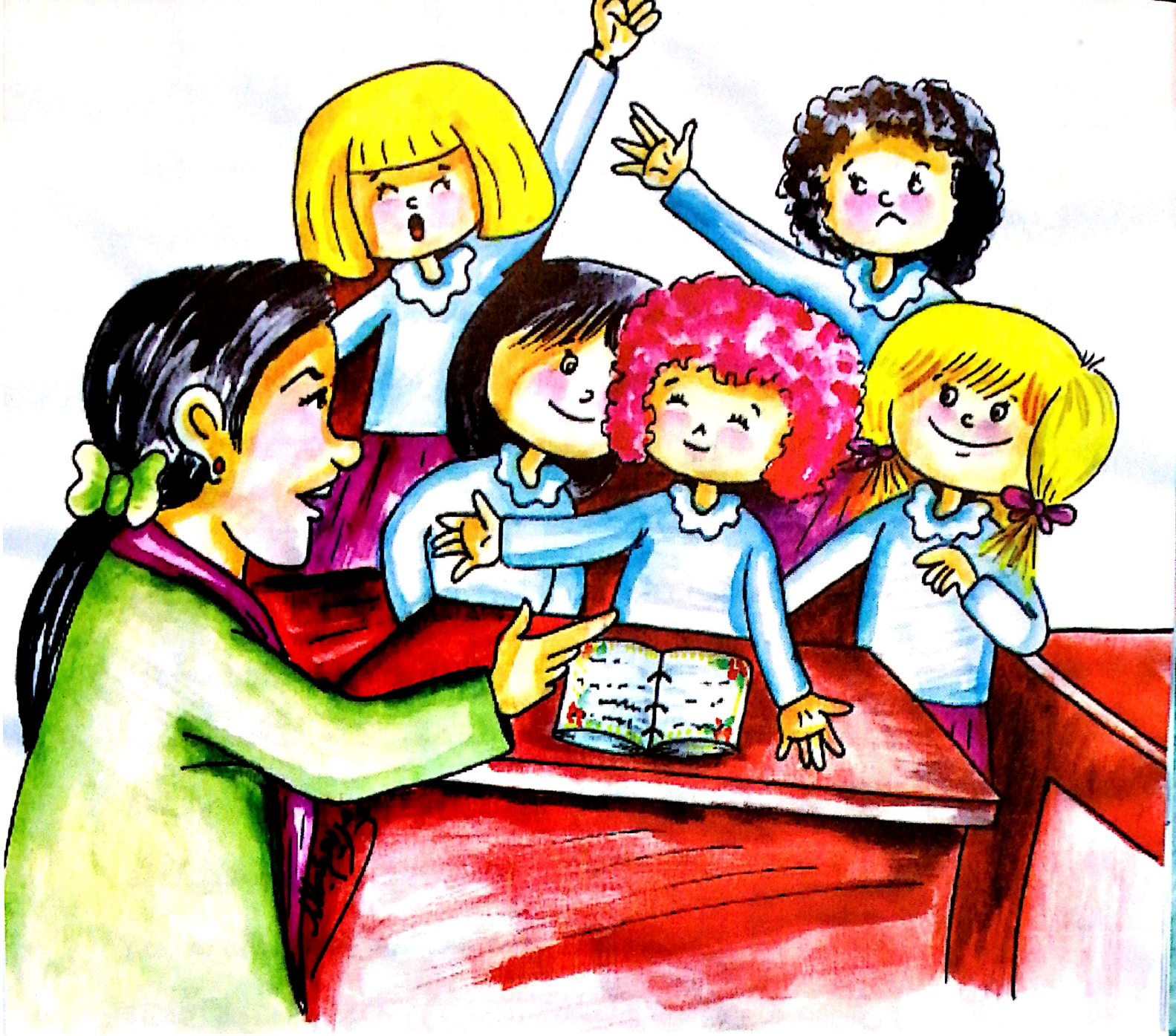
ئازا لەم رۆژانه دواى ئەوهى لەگەڵ هاورپىكانيدا سەردانى باخچەى ئازەلانى كرد، بۆ ئىوارەكەى كە گەرايهوه مالهوه، گىزەرىكى لەناو يەخچالەكە هينايه دەرى و خواردى، هەرچەندە داىك و باوكى پىيان گوت كە پىويستە دەستەكانى بشوات و گىزەرەكەش جوان بشواتەوه ئەنجا بيخوات، بەلام سوودى نەبوو، ئازا دەيگوت: «ئەدى بۆ كەرويشكە خرپنەكەى باخچەى گيانداران بى دەست شوشتن

و بى شۆردنهوى گىزه ركه نه خوش ناكه وىت؟».

پاش ماوهيهك ئازا تووشى سكهوونىكى توند هات، كاتىك گه يانديانه نه خوشخانه، پزىشك ئاماژهى بۆ ئه وه كرد به هوى خواردنى پيسه وه يه، ههروهها پزىشك پىي گوت كه هه رگيز نابىت مرؤف له چوونه دهروهه و خواردن و خواردنه وه و هه ر هه لسوكه وتىكى تر دا لاسايى گيانداران بكاته وه، دهن دوجارى سكهوون و نه خوشى ديكه ي خراپتر ده بىت.

بۆيه ئازا له و رۆژه وه وازى له و رهفتاره ي هينا و داواى لىبووردنىشى له دايك و باوكى كرد، به ئىننىشى دا بۆ له مه ودوا هه رگيز خوى به گيانداران به راورد نه كات و له خه و و خواردن و جليپوشين و رهفتاره كانيديكه دا لاسايان نه كاته وه.





دهفتہری یادگاری

دوو سال له مه و بهر ئه و کاته ی (خهنده) و هاوړپیکانی پۆلی چوارهمی بنه رته ی بوون، خهنده دهفته ریکی چکۆلانه ی تایبته کرد به نووسینی یادگاری و دهیدایه مامۆستا و قوتابییه هاو پۆله کانی، تا هر یه که چهند رسته یه کی بو بنووسن. ئه وسا به شیک له هاوه له کانی خهنده گالته بیان به و جوړه کارانه دههات و ههندی کیشیان پیان وابوو ئه م دهفته ره هر زوو دهدریت و ون ده بیت، بویه ئه گهر دهستخۆشی و هاندانی مامۆستا کان و دایک و باوکی نه بووایه رهنگبوو خهندهش له و کاره ی په شیمان بایه ته وه. ئیستا خهنده و هاوړپیکانی له پۆلی شه شه می بنه رته تیدا ده خوینن، ئه مرۆ ئه و، دهفته ری یادگارییه که ی هیناو ته قوتابخانه و له گه ل قوتابییه کاندایه سهری رسته رسته و برکه برکه ی ناو لاپه ره کانی دهفته ره که دهکن، تا ئه و ده مه ی مامۆستا (زهینه ب) که مامۆستای وانیه هونه ره دیته ژووره وه، که سیان ئاگایان له دهرس و مامۆستا نییه، مامۆستا زهینه ب لای هه موو قوتابییه کان خۆشه ویسته و ریژیکی زوری لی دهگرن، دوا ی ئه وه ی مامۆستا له سهرقالی قوتابییه کان تیده گات، دهفته ره که به دهسته وه دهگریته، به دهنگی خۆی نووسینی خۆی و چهند قوتابییه ک ده خوینیته وه. هه مووان دهستخۆشی له خهنده دهکن و خۆزگه دهخوازن ئه وانیش هاوشیوه ی ئه و، دهفته ریکی یادگارییان چی کردبا..

له و کاته دا مامۆستا زهینه ب له قوتابییه کان دهپرسیت: «کی دهزانی ئەم دهفته ره ی خهنده چیمان پیده لئی و به که لکی چی دی؟»

کاریز ده لئی: «له ئەلبومی وینه دهچیت».

به هره ده لئی: «به بر وای من ئەم دهفته ره وهک ئاههنگیکی دوو ساڵ تو مارکراوی له مه و به ره»

دلگهش ده لئی: «هه ره به های ته و او نابیت»

خه لات دهپرسی: «ئه ری بو چای نه کهین؟»

سارا پیده که نی و ده بیژی: «نازانم ئەو قسه سهیرانه ی ئەو کاتم

چۆن نووسیوه، ئەگه ره چاپتان کرد ئەوه ی من لابدهن...»

پاداشتیش ده لئی: «منیش دهسکاری نووسینه که ی خو م ده که م».

زینه پیشنیار ده کا که جاریکی دی نووسینه کانی ناو دهفته ره که

دارشتنه وه ی بو بکه ن و به جوانی بینووسنه وه و چه ند دانه یه کی

لی کوپی بکه ن....

مامۆستا زهینه ب روو ده کاته قوتابییه کان و ده لئی: «نا ئەزیزه کانم،

به های ئەو دهفته ره له وه دایه که دوو ساڵی به سه ردا ره تبووه،

چه نده کۆنتریش بی خو شه ویستتر و کاریگه رتر ده بی، پیویسته

بزانی دهفته ره که ی خه نده به وه وه جوانه که هه ری ه که به ده سه خه تی

خوی شتیکی نووسیوه که گوزارشت له وسامان ده کات»

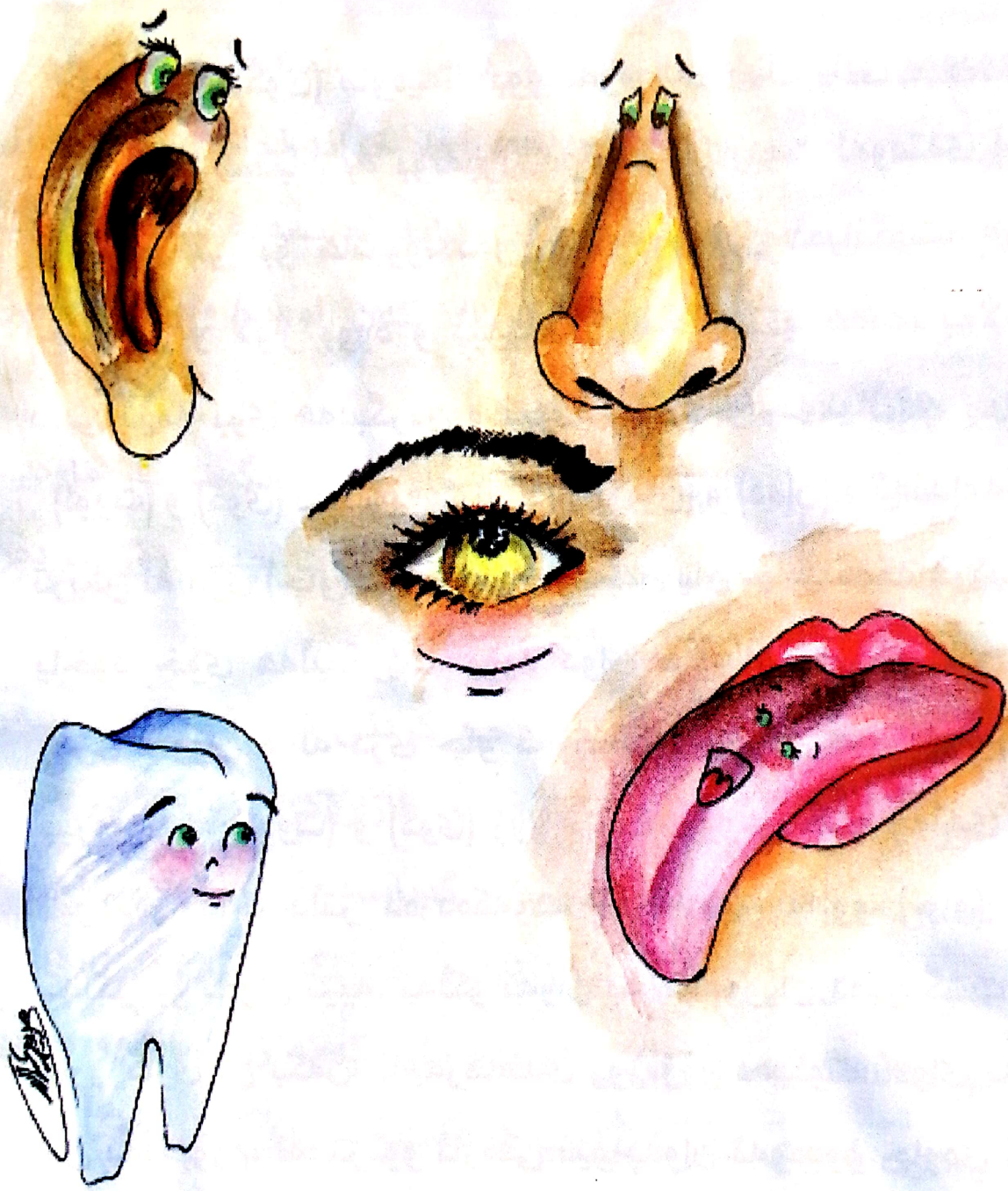
مامۆستا زهینهب زیتر دهلی: «ههندیکتان گوتتان دهفتهرهکه له ئەلبوم و ئاههنگی تۆمارکراو دهچیت، ئەوه زۆر راسته، دهشگونجی بلیین له پارچهیهکی شوینهوار دهچی که دهبی بیپاریزین، وهلی نابی به ناوی جوانکردن و ریکخستنهوهی دهستکاری بکهین و سیما و ئادگاری دوو سال له مهوبههری لهسهه لابههین...»

قوتابییهکان پیکهوه سوپاسی مامۆستا زهینهب بیان کرد و خهندهش رووی کرده مامۆستا و هاوڕیکانی و گوتی: «بمزانیا هینده دلتان پی خوش دهبی له پۆلی یهکهوه دهفتهرهکهم چیدهکرد.»

زهنگی کووتایی وانهی هونهر لیدرا و ههموو چهزیاں دهکرد وانهکه چهند کاترمیڕیکی دیکهی خایاندا...

مامۆستا زهینهب خواحافیزییان لی دهکا و دهلی: وانهی داهاتوو ههر یهکهتان دارشتنیک لهسهه ئەم وانهی بنووسن.

تیبینی: ئەوهی خویندتانهوه، دارشتنی (دلقین)ه، که یهکیکه له هاوڕی نیزیکهکانی خهنده.



له خۆبایى بوونى

لووت و گووى

(لووت) و (گوئ) ماوهیهك بوو تهواو لهخۆیان بایی بووبوون و ماوه ماوه دهستیان به بۆلهبۆل دهکرد، بهتایبته لهوتهی (چاو) چاویلکهیهکی بۆ هاتبوو. ئەوان ههردووکیان دهیانگوت: «باشه (چاو) کز و لاواز بووه و پئویستی به چاویلکه ههیه، بهلام بۆ دهبی ئیمه بۆی ههلبگرین و ببینه شاگرد و حهمال؟».

(لووت) و (گوئ) دهیانویست (برۆ) و (زمان) و (ددان) و ئەندامهکانی تریش له دژی (چاو) هان بدن و وابکهن یان چاویلکهکه فریبدات، یاخود خۆی ههلبگریت. بۆیه دواى ماوهیهك (برۆ)شیان هینا ریزی خۆیان و له دژی چاو کهوتنه جموجولێ فراوانتر، (برۆ) بیروپرای له (لووت) و (گوئ) زۆر نیژیک بوو و بگره ههندی جار لهوانیش داخلهدلتر دهردهکهوت، (برۆ) پئی وابوو (چاو) هیچ کهلکی بۆ ئەوان نییه، بهلکو ئەوان به ههموویان دهبی گشت کات پارێزگاری لێ بکهن، لهبهرههندی زوو زوو دهیگوت: «واى ئەگەر من نهدهبووم، لهمیژبوو ئارهقی نیوچهوان ئەو دوو چاوهی کویر کردبوو».

بهلام تیروانینی (زمان) و (ددان) تهواو پیچهوانهی (گوئ) و (لووت) و (برۆ) بوو. بۆیه ئەو دووانه، دواى چهند جارێك گفتوگوکردن لهگهڵ یهکتريدا، گهیشتنه ئەو ئەنجامهی که

ھەبوون و بەھيىزىي (چاۋ) بۇ ھەموو ئەندامەكان زۆر جيگەي بايەخە، بەپيچەوانەوھش لاۋازى يا خوانەخواستە كويىربوونى، كارەساتيىكى گەورەي بەدواداديت، بۇيە نەخشەيەكى ورديان كيشا تا دۇخەكە ھيۋور بىكەنەوھ و كارىك بىكەن (لووت) و (گوي) و (برۆ) لەو پلانەيان پاشگەز بىنەوھ.

(ددان) و (زمان) چوونە لاي چاۋ و پييانگوت كە ماوھيەك چاويلكەكە فرىدات و بە (پيلوۋ)شيان گوت چەند رۇژيك دەرگا لە سەر (چاۋ) كلۆم بدات.

ماوھيەكى كەم دواي جيىبەجى كىردنى ئەم نەخشەيە، سەرى (لووت) بەر ديوارىك كەوت و ئازارىكى زۆرى پيگەيشت، لەبەرئەوھ (لووت) بەپەلە خۇي گەياندە (گوي) و پيى گوت كە ئەو چيدى دژايەتى (چاۋ) ناكات و چاويلكەكەشى بەبى بۆلەبۆل بۇ ھەلدەگرىت، (گوي)ش كە بەم ماوھ كەمە زۆر ماندوو بووبوو، بەھۇي ئەوھى ھەر زانىارىيەك ھەبايە دەبوو باش خۇي تۆمارى بىكردايە، ئەنجا بىگەياندايەتە (دەماخ)، بەكورتى ئەركى (چاۋ)يش بەو سپىردرابوو، بۇيە ئەويش لە (لووت) زىتر لە بارودۇخەكە بىزار بووبوو. لەبەرئەوھ خۇيان گەياندە (ددان) و (زمان) كە لەو بىرپارەياندا پاشگەز بوونەتەوھ و ئامادەن بى ھىچ پرتە و بۆلەيەك چاويلكە بۇ (چاۋ) ھەلگىرن. (برۆ)ش كە ھالى شىپىزى

ئەوانی دیت، بەر لەوەی هیچ کارەساتێکی بەسەر بێت هاتە ریزی
پەشیمان بووەکان.

(زمان) و (ددان) بە (پیلوو)یان گوت تا دەرگاکی کردەوه. (لووت)
و (گۆی) داوای ئیبوردنیان لە چاو کرد و چاویلکە کەشیان جوان
خستە سەرشانیان، (برۆ)ش بە شەرمەزارییەوه گوتی: «منیش
بەخشە و هەموومان دەتپاریژین».

(چاو) تەماشایەکی پیکەنیانوی هەمووانی کرد و گوتی: «کەواتە
هەر یەکە ئەرك و بایەخی خۆی هەیه و با کەسیش لە خۆی
بایی نەبێت».





بۇقى لە خۇيردوو

يەككىك لە مشكەكان تۆپىكى تازەي پەيدا كىردىبوو، بۆيە مريشك و كۆتر و كەرويشكى لە خۆي كۆ كىردەوۈ و داواي لى كىردن فوتبۆللىنى لەگەلدا بىكەن، ئەو سىيانەش ئەم داوايەي مشكەيان زۆر بە دل بوو و كەوتنە يارى كىردن، لەو كاتەدا بۆقىك بەويىدا تىپەرى، ھەلۆيستەيەكى كىرد و تاويك بە دياريانەوۈ وەستا، زۆر ھەزى دەكىرد ئەويش بەشدارىي يارىيەكەي كىردىبان، لەبەرئەوۈ پىي گوتن:

«ئەگەر رىم پى بدەن يارىتان لەگەلدا بىكەم، گۆرانى خۆش خۆشتان بۆ دەللىم».

ھەر يەكە لە كەرويشك و مريشك و كۆتر، پىيان خۆش بوو بۆقىش بىتە ناو گەمەكەوۈ، وەلى مشك (كە خاوەنى تۆپەكەش بوو)، بەبىانوى ئەوۈ بۆق ناتوانى وەك ئەوان غار بدات، قايل نەبوو بىتە ناو گۆرەپان و بە توندى سەرگۆنەي برادەرەكانىشى كىرد و پىي گوتن:

«نابى بەللىن پىي بەر تۆپەكە بىكەوئىت».

ھەر يەك لە مريشك و كۆتر و كەرويشك، ھەولى زۆريان دا تا بىروا بە مشك بىنن و قايل بىي بە يارى كىردنى بۆق، بەلام بى سوود بوو، بۆيە يارىيەكەيان بى بەشدارى بۆق دەست پىي كىردەوۈ، بۆقەكەش چوۈە سەر گىردۆلكەيەك وەستا و بە دلشكاوى

ته ماشای یارییه که یانی ده کرد.

یاری بهرده وام بوو، لی له ناکاو توپه که کهوته ناو گو ماویکه وه،
مشک و سی هاورپییه که ی چوونه لیواری گو مه که وه، به لام ههرچی
کردیان که سیان له خویان رانه دیت، خویان بخه نه ناو گو، ئاخر
گو مه که قول و پر ئاو بوو، نه وانیش هیچیان مه له نازانن، نه دی
چی بکه ن؟ چون توپه که یان بیینه ده ری؟ پیکه وه زور قسه و
ته گیریان کرد، هیچیان که لکی نه بوو...

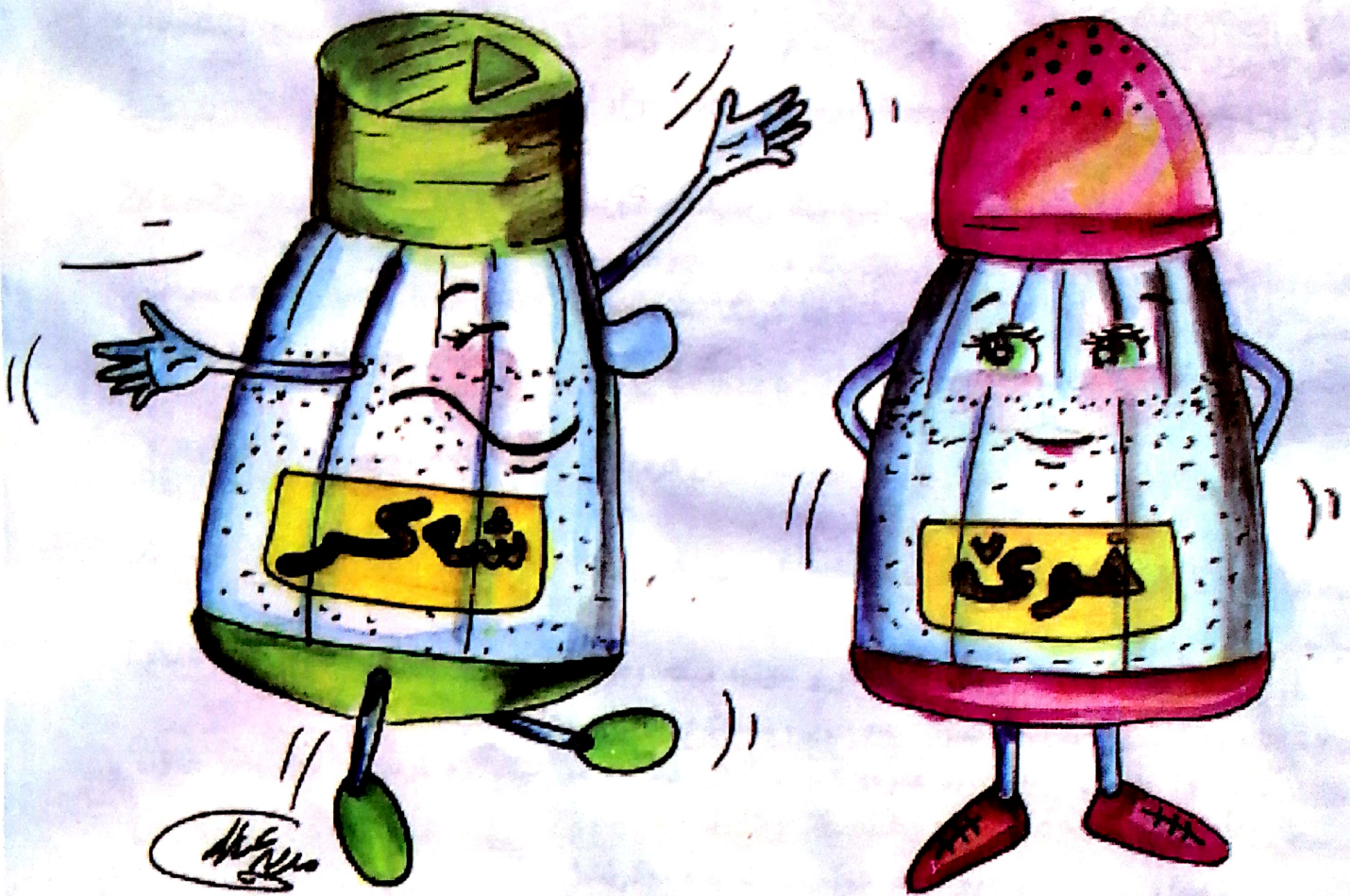
له و کاته دا کو تره که گوتی:

«من ده توانم بوقی هاورپییمان ناشت بکه مه وه و بچی
توپه که مان.....».

هیشتا کو تر قسه که ی ته واو نه کرد بوو، بوقه که به قیره قیر
له سه رگردو لکه که شور بووه و خوی خسته نیو گو مه که وه، له
چاوتر و کانیکدا توپه که ی خسته وه دهستی مشک...

کو تر و مریشک و که رویشک چه پله ی ئافه رینیان بو بوقه نازایه که
لیدا، مشکیش داوای لی بووردنی له بوق کرد و به شه رمه زارییه وه
پی گوت:

«بمبووره، تو له من باش و له خو بردووتر بووی نازیم...».



مشتومری
شکر و خوی

نەك ھەر لەبەرئەوھى رەنگى (خوئ)ش وەك ئەو سپىيە
خۆشىنەدەويست، بەلكو بەشىكى ھۆى رقلیبوونەوھى (شەكر) لە
(خوئ) بۆ ئەوھ دەگەراییەوھ كە وەكو ئەو لە ھەموو مائىكدا ھەيە.
شەكر خەشم و تورەييەكەى ئەو كاتە ھەلرشت كە چەند دەنكىك
خوئ رژابوونە ناو قوتووويەك شەكرەوھ.

شەكر ئەو رۆژە شەرىكى گەورەى نايەوھ و بەسەر خویدا ھاوارى
كرد: ئەوھ تۆى ھاتووى تىكەلى ژيانى من بوويت و بەھۆيەوھ
كەلكى خواردنم نەماوھ. بەلام خوئ پىچەوانەى ئەو، لەسەرخۆ
گوتى:

«بەھا و كەلكى من لە تۆ ئەگەر زياتر نەبیت، ھەرگىز كەمتر
نبيە».

شەكر: نا چۆن وايە؟ من رەچەلەكم ديارە و خەلكيش ماندووبوون
و شەونخونى زۆر بەديارمەوھ دەبينن تا پىدەگەم.

خوئ: منيش لە خۆمەوھ ناچمە ھىچ مائىك، خەلكيش دەزانن
لەكوپوھ دىم و چۆن دەگەمە دەستيان.

شەكر: رۆژانە ھەزاران مروّف بەھۆى تۆوھ فشارى خوئينيان بەرز
دەبىتەوھ و دەمرن؟

خوئ: ئەگەر باس باسى نەخۆشبيە، خۆ ئەوانەى بە نەخۆشى

شەكرەش دەمرن ژمارەیان كەم نییە ئەزیزی من.

شەكر: ئەزیزی تۆ نیم و خۆیشت لەگەڵ من بەراورد مەكە، ئاخر

تۆ ناتوانی فەنجانیك قاوە وا لێبەیت بخوریتەو، خوی هەموو

دنیا بیئێ پێناگرێ تامی پیاڵەیهك چای شیرین بكات..

خوی: ئەو تۆ دەلێی چی؟ كام چێشتی دنیا بەبێ من بە كەلكی

خواردن دیت!

شەكر ئەمجارە بە دەنگێکی نزمتر پرسی: ئەو منم شەربەت و

شیرینی جوان دەكەم.

خوی پێكەنی و گوتی: ئەی بۆ باسی نان ناكەیت، خۆ سەرچاوەی

سەرەکی خۆراکی مەرۆقە....

شەكر كە تا ئەو دەمە رۆلی خوی ئەوەندە بە گەنگ نەبینیبوو

لە ژبانی ئادەمیزاددا، لە بەهانەیهك دەگەرێ، لەناكاو گوتی: خۆ

بەهای من لە تۆ زیاترە، رەنگە پارە کیلۆیهك شەكر زیاتر لە

دە کیلۆ خوی پێ بکردریت.

دیسان خوی پێكەنی و گوتی: جا تۆ ئەركی مەرۆقت قورس كردوو

و بەو هەش كەم دەچیتە مائی هەژاران و كەسانی دەولەمەند لەخۆت

رازی دەكەی، وانیه؟!

شەكر نەیزانی چی بلی، بۆیه هاتە سەر یەكەم قسە و گوتی:

بەلام لێرەدا تێكەلی من بوویت و مەرۆف ناتوانی كەلكم لێ

سۆمى پاكىز

ئەو ئىۋارەيەي كە (مام بايىز) بە (سۆما) ي كچى گوت بەيانى رۇۋى ھەينى دەچن بۇ سەيران و كاتىكى خۇش دەبەنەسەر، سۆما لە خۇشياندا نەيدەزانى چى بكات، بۇيە دەمىك دەچوۋە لاي (نەسرین) ي دايكى و پىي دەگوت كام جەلى لەبەر بكات و ساتىك دەيچرپاندە بناگوپى (خەلات) ي خوشكە گەورەي چى بۇ خواردن ئامادە بكەن، جاريكىدى دەچوۋيەۋە لاي (مام بايىز) ي بابى و داۋاي دەگرد لە شوپنە زۇر جوان و سەرنجراكىشەكان وپنەي بگريت و...

پاشان سۆما پيشنيارى بۇ باوكى كرد كە ئيش و كارەكان لە ئىستاۋە رىك بخەن و دابەش بكەن، باوكيشى داۋاكەي قەبول كرد و ھەموويان لە ژوورەكەي سۆما كۆبوونەۋە.

لە كۆبوونەۋەكەدا كرپنى كەلوپەل و پيداۋىستىيەكان خرايە ئەستۆي مام بايىز، بەرپرسىاريەتى گۆشت برژاندن و تكة ليدان بە (نەسرین) سپىردرا، لەم كاتەدا خەلات گوتى «منيش وپنەتان دەگرم و داۋاي نان خواردن كەلوپەلەكان كۆدەكەمەۋە». سۆماش كە ئەمسال لە دوۋەمى بنەرەتى دەيخويىند، پىي گوتن «شتنى



عبدالله بن محمد

هه موو شته كان بو من ليگه رين، به لين بي، ده بي زور باش
 كاره كه ي خوم رابيه رينم».

كوبوونه وه ته واو بوو و هه ر كه س چوو به لاي كاري خويدا،
 به لام سوما له هه مووان زيتر بيري له كاره كه ي خوي ده كرده وه،
 به تايهت كه له وانه ي كوتايي نه و روزه دا، ماموستا زور باسي
 بايه خي پاك و خاويني و رولي له پاراستني ته ندروستي مروقدا
 بو كردبوون. هه ر نه و شه وهش له به رنامه يه كي ته له قزيونيدا،
 پزيشكيك به شيويه يه كي چروپر باسي له زيانه كانني نه شورده وه ي
 ميوه و سهوزه ي كرد.. بويه سوما كه چوو سه ر جيگاي نووستني،
 برياريدا به ياني به ر له هه مووان له خه وه هه ستيت و چي هه يه
 بو سهيران بيشواته وه، به ده م نه م خه يالانه وه خه وي ليكه وت و
 نه و شه وه له خه ونيدا له ئاهه نكيكي گه ورده دا مه دالياي پاگرتين
 مندالي دنياي پيبه خشرابوو...

به ياني پيشي هه موويان له خه وه هه ستا و له شورده وه ي
 ته ماته و خه يار و گوشته وه ده ستني پيكرد و تا پياز و خاس و
 سيو. يه ك به يه ك هه مووي پاك كرده وه، پاشان چه ند پارچه
 خه لوزيكي له ناو عه لاگه يه كي ره شدا ديت، ده ريهيان و بي نه وه ي
 هيچ بيري لي بكا ته وه چه ند جاريك له ناو ته شتيك ئاو نوقمي
 كردن و هيانايه ده ري، پاشان خستنيه وه ناو عه لاگه كه وه.

چه ند كاترميريك دواي خوره لاتن خيزانه كه ي سوما گه يشته
 يه كيكي له هافينگه دلگيره كانني كوردستان، كه لوپه له كانيان داگرت
 و هه ر زوو هه موويان سه رسام بوون بو نه و ئيشه جوانه ي سوما

گردبووی، چونکه که لوپه له کانی هینده خاوین و رپک دانابوو،
وهك دهلین دلت نه دههات ته ماشایان بکهی.

دوای گهپان و ماندووبوون و یاری و قسهی خوش، کاتی
تکه لیدان هات، نه سرین ههرچی کردی نهیتوانی ئاگر بکاتهوه
و خه لوزه که گری نه دهگرت، بویه رووی کرده باییز و گوتی:
«توخوا ئه مه خه لوزه کریوته؟»

مام باییز سه ریکی له قاند: «بینه شخارته که بینه»
ئه ویش ههرچی کرد دانه گیرسا. خه لات دهیگوت «بابه خه تایی
شخارته که نییه؟»

سۆما نهوتی زیتری به سه ر خه لوزه شو دراو ه که دا ده کرد، مام
باییز دهنگ له دوای دهنگی شخارته که ی لیده دا و دهیگوت:
«نا، نهوته که خراپه، نهوت»

له م کاته دا سۆما به دهنگیکی به رزتر له هه مووان گوتی: «برو ابکه ن
ئه م خه لوزه م له هه موو شته کانیدی با شتر شوشته و ته وه».
نه سرین و خه لات پیکه وه گوتیان:

«چییی؟»

مام باییزیش به دهنگیکی خه نده ئامیزه وه به سۆمای گوت: «ئه وه
هه موو ئیشی تویه گر ناگریت مامۆستای پاگری!».



لهباتی ئەوهی سوپاسی هاوکاریی بکهن و گوئ له ئامۆژگارییهکهی بگرن، کهوتنه قسه پێگوتنی، یهکیکیان گوئی:

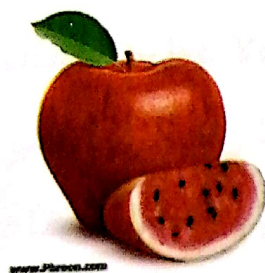
«برۆ سهرخهویک بشکینه باشته، تو بوت نییه ئامۆژگاری ئیمه بکهیت».

ئهویدیکهش مۆرهبهکی لی کرد و گوئی:

« ئەگەر تو گێزهڕیکت دۆزیهوه بهشی هاوڕیکهتی لی بده باشه».

بۆیه کهرویشک به دلساردی به ریگای خویدا رویشت.

وهخت درهنگی کرد و ههردوو میروولهکه ههر نهگهیشتنه هیچ ئەنجامی، ههر یهکهیان لایهکی دهنکه گهنمهکهی توند گرتبوو و داوای لهویدی دهکرد وازی لی بینی. ئەوان لهو مشتومردها بوون لهپر مشکیک بهویدا هات و له چاوتروکانیکدا دهنکه گهنمهکهی لهبهردهستیاندا دهرهینا و لهو ناوه بزر بوو، مشک چی لی هات، مشک بو کوئ چوو...؟ هیچیان مشکیان پی نه دۆزرایهوه. بۆیه ههردووکیان بی خواردن گهرانهوه مائی، ئەو شهوه ههردوو میروولهکه به سکی برسی نووستن، بو بهیانی ههستانهوه و لهو ئاکارهی دوینیانی پهشیمان بوونهوه و بریاریاندا بو لهمهودوا به ناشتی و تهبابی بزین و لهسهه مائی دنیاش ههرگیز نهیکهنه شهر و ههرا.



راز له لادیدا

راز کچیکی زیرهك و ژیره، ئەو له یهكێك له قوتابخانهكانی ناو شار و له پۆلی دوهمی بنه‌ره‌تیدا ده‌یخویند، به‌لام به‌هۆی ئەوهی ئەوان له خانووی کریدا بوون، ناچار بوون ئەم هاوینه خانووه‌که چۆل بکه‌ن و بچنه یه‌کێك له گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری شار. باوکی راز کرێکاری ده‌کات و دایکیشی ژنی ماله‌وه‌یه، هه‌روه‌ها براهه‌کی له‌خۆی بچووکتی هه‌یه و ناوی (چیا)یه و ته‌مه‌نی چوار سالانه.

راز سه‌ره‌تا به‌م بارکردنه‌یان زۆر نیگه‌ران بوو، چونکه ئەو ده‌یویست ئەم هاوینه به‌شداری له‌ چه‌ند خولێکی زمانی ئینگلیزی و کۆمپیوته‌ردا بکات، به‌لام دواتر هه‌موو شتێک به‌ قازانجی ئەو ته‌واو بوو، چونکه له‌و چوار مانگه‌ی هاویندا، شاره‌زاییه‌کی زۆری له‌ فه‌رهنگی گوندی کورده‌واریدا په‌یداکرد و که‌لکی له‌ که‌شوه‌ه‌وای ناوچه‌که‌دا دی. ئەمه‌ش ئەو کاته‌ ده‌رکه‌وت که‌ سێ که‌س له‌ هاوڕێکانی سه‌ردانی رازیان له‌ لادیکه‌دا کرد.

ئهو هاوڕێپێانه‌ی سه‌ردانی (راز)یان کرد بریتی بوون له‌: (په‌یام، میهره‌بان و شاد)، ئەوان هه‌ر یه‌که‌ دیارییه‌کی ناسکیان له‌ شاره‌وه‌ بۆ راز هێنا‌بوو، هه‌ر یه‌که‌شیان کولێک قسه‌ و بابته‌تی هه‌بوو بۆ گوتن، سه‌باره‌ت به‌و خولانه‌ی به‌شدارییان تیدا کردوو. به‌لام ئەوه‌ی جیگه‌ی



سهرنج بوو، ههگبهی راز له هی ئەوان پرتەر بوو، چونکه جگه لهوهی له خویندنهوهی کتیب نهکهوتبوو، ههروهها به دنیایهکیدهکەش ئاشنا بووبوو که تا ئەو ساته هەر سی دەستهخوشکهکەهی پێیان نهدهزانی.

ئەو راستییەش ئەو دەمه دهركهوت، که راز و سی هاورپیکههی چوونه ناو یهکیک له باخچهکان، لهوی ناوی چهند گول و درهختیک له رازهوه فیڕ بوون، که پێشتر نهیاندهزانی. بۆ ئیوارهکەش چوونه دیوی دواوهی مائی راز که کۆمهئیک گیانلهبهری مائی لیبوو، سی دەستهخوشکهکەهی راز به دیمهنهکه زۆر دلخۆش بوون، وهلی له گیانلهبهرهکان دهترسان و به دروستییش ناویان نهدهزانین، هەر وهک (پهيام) وایدهزانی کاریله جوانهکه پهلاماری دها، دواهی راز تیگیهیانده که ئەوه گیانلهبهریکی بی وهی و سهلامهته.

شادیش، جوانی بهرخۆلهیهک زۆری سهرنجی راکیشابوو، کهچی به رازی دهگوت: «رازه گیان ئەو کورپی مه ره ته مهنی چهنده؟». راز پێدهکهنی و دهیگوت: «کچی ئەوه بهرخه بهرخ، کورپی مه ری چی!».

لهو کاتهدا (میهرهبان) دهیپرسی: «ئهری ئەو مانگایه بۆ دهقیژینی؟». دیسان راز پێدهکهنی و دهیگوت: «ئو! مانگا دهبۆرینی، خو ئەو ناقیژینی».

(چیا)ی براشی دهیپرسی: «داده ئەوه مائی مریشک بۆ هینده نزمه؟». راز وهلامی دهدايهوه: «ئوهه کولانه یا کۆریتی پێدهلین، خو نالین مائی مریشک».

ئەمجارەیان پەيام دەپرسی: «ئەدی بە پرچی ئەو مەرە دەگوتریت چی؟»

راز: «پتیدەئین خوری.»

بەمجۆرە ئەوان پرساریان لە راز دەکرد، ئەویش بەشینەیی وەلامی پرسیارەکانی دەدانهووە و هەلەکانی بۆ راست دەکردنەووە. ئەمە جگە لەووی بە هۆی فەرھەنگەکی گیرفانییەووە چەندین زاراووی نووی ئینگیزی فیر بووبوو. بۆیە هەر سی دەستە خوشکەکی راز، گەشتنە ئەو باوەرە هاورێ گوندنشیەنەکیان لە هەر کوئیەک بیت سوود لە دەوروبەری خۆی وەرەگریت، بۆیە پیروۆزبایی ئەو هەنگاوەیان لیکرد، دنیاشیان کردەووە ماووی چوار مانگی مانەووی لە گوندا، زیتەر لەوان سوودی وەرگرتوووە و بە قەد چەند خولیکی ناو شاریش شارەزایی پەیدا کردوووە.





نووسەر له چه ند دیر ئکدا

- * له ساڵی ۱۹۷۴ له گوندی (خرابه دراوی نیژیک ههولیر، له دایک بووه.
- * له ساڵی (۱۹۹۷-۱۹۹۸) کۆلیژی کارگێری و ئابووری له زانکۆی سهلاحه ددین - ههولیر تهواو کردوه.
- * له ساڵی (۱۹۹۷) هوه دهنوسیت، جگه له بلاوکردنه وهی چه ندین بابهت و ستوونی رۆژنامه وانی، ههروهها دهیان چاوپیکه وتنو ریپورتاژ و تهوهری رۆژنامه نووسی بلاو کردوه تهوه.
- * ئەندامی کارای سهه ندیکای رۆژنامه نووسانی کوردستانه.
- * ئەندامی یه کیتی نووسه رانی کورده.
- * به ریوه بهری نووسینی گوڤاری (جگه رگۆشه کان)ه.

چاپکراوه کانی:

- رازه ساده کانی به فر، شاعر، ۲۰۰۴
- کهرویشک خهو به فیله وه دهبینی، چیرۆک بو مندالان، ۲۰۱۰
- گوته و بیژ، نوو گفتوگۆی رۆژنامه وانیه، ۲۰۱۱

